

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä joulukuuta 1996

N:o 957—962

SISÄLLYS

N:o		Sivu
957	Laki vieraskielisistä yksityisistä kouluista annetun lain 2 §:n muuttamisesta	2653
958	Kaupanhavvistaja-asetus	2654
959	Asetus ulosottoasetuksen muuttamisesta	2659
960	Asetus lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä	2660
961	Asetus yrityskiinnitysasetuksen 12 §:n muuttamisesta	2667
962	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös vähittäiskaupan ja eräiden työliikkeiden liikeajasta annetun lain mukaisista sunnuntaiaukiolopäivistä	2668

N:o 957

Laki

vieraskielisistä yksityisistä kouluista annetun lain 2 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan vieraskielisistä yksityisistä kouluista 28 päivänä kesäkuuta 1963 annetun lain (373/63) 2 §, sellaisena kuin se on 15 päivänä kesäkuuta 1984 annetussa laissa (472/84), seuraavasti:

2 §

Asianomainen ministeriö voi myöntää yksityiselle yhteisölle, säätiölle tai uskonnolliselle yhdyskunnalle luvan 1 §:ssä tarkoitetun koulun perustamiseen, jos koulun toiminta on tarpeellista ja koulun ylläpitäjällä on riittävät ammatilliset ja taloudelliset edellytykset koulun toiminnan asianmukaiseen järjestämiseen.

Kouluun voi kuulua erillisiä toimintayksiköitä sen mukaan kuin asianomainen ministeriö hakemuksesta määrää.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1997.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Opetusministeri *Olli-Pekka Heinonen*

HE 157/1996
SiVM 14/1996
EV 194/1996

N:o 958

Kaupanhavvistaja-asetus

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Oikeusministerin esittelystä säädetään maakaaren (540/95) 2 luvun 6 §:n nojalla:

1 §

Kaupanhavvistajat

Julkisia kaupanhavvistajia ovat:

1) henkikirjoittajat, julkiset notaarit, poliisipäälliköt, apulaispoliisipäälliköt, nimismiehet, johtavat kihlakunnanvoudit, kihlakunnanvoudit, maakunnanvouti, johtavat kihlakunnansyyttäjät, kihlakunnansyyttäjät, maakunnansyyttäjä sekä maaseutuelinkeinoihin maanmittausinsinöörit ja ne maanmittaustoimiston ja kunnan virkamiehet, jotka voivat toimia toimitusinsinöörinä;

2) ne maistraatin, kihlakunnanviraston ja maanmittaustoimiston virkamiehet, jotka viraston päällikkö on määrännyt kaupanhavvistajiksi;

3) ne henkilöt, jotka käräjäoikeus on hakeuksen perusteella määrännyt kaupanhavvistajiksi; sekä

4) ulkomailla ne ulkomaanedustustossa palvelevat virkamiehet ja työntekijät, joita tarkoitetaan ulkoasianhallinnosta annetun lain (1164/87) 6 §:ssä.

Määräyksen antajan on huolehdittava siitä,

että kaupanhavvistajiksi määrättävillä on tarvittava koulutus ja muut edellytykset tehtävän hoitamiseen ja että määräyksiä annetaan riittävästi. Määräys voidaan peruuttaa, jos siihen on aihetta. Määräys päättyy ilman eri päätöstä, kun virkamies eroaa kyseisestä virastaan tai kun käräjäoikeuden määräämä kaupanhavvistaja täyttää 65 vuotta.

Määräyksen antamisesta tai sen peruuttamisesta ei voi hakea muutosta valittamalla.

2 §

Kaupanhavvistajaluettelo ja -rekisteri

Virasto pitää luetteloa palveluksessaan olevista virkamiehistä, jotka toimivat kaupanhavvistajina. Luetteloon merkitään kaupanhavvistajan nimi ja virka-asema, kaupanhavvistajan tunnus, virkapaikka tai muu osoite sekä päivä, jona määräys on annettu tai se on päättynyt. Luettelon otteen, josta käy ilmi toimessa olevat kaupanhavvistajat, on oltava nähtävillä virastossa.

Käräjäoikeus pitää 1 momentissa tarkoitettua luetteloa määräämistään kaupanhavvista-

jista. Luettelon ote on pidettävä nähtävillä käräjäoikeuden kansliassa. Kaupanvahvistajan on viipymättä ilmoitettava yhteystietojensa muutoksista määräyksen antaneelle käräjäoikeudelle.

Oikeusrekisterikeskus pitää kaupanvahvistajarekisteriä. Rekisteriin merkitään kaupanvahvistajaluetteloiden tiedot kaupanvahvistajista. Viraston tai käräjäoikeuden on viipymättä ilmoitettava luetteloon tehdyistä muutoksista rekisterinpitäjälle.

Kaupanvahvistajaluettelossa ja -rekisterissä olevista tiedoista annetaan pyynnöstä todistuksia. Oikeusrekisterikeskus voi antaa luvan saada rekisterin tietoja teknisen käyttöyhteyden avulla tai muuna henkilörekisterilaissa (471/87) tarkoitettuna massaluovutuksena. Lupa voidaan antaa sille, joka toiminnassaan tarvitsee tietoja kiinteistön kauppohenkilöiden avulla tai muuta siihen verrattavaa tarkoitusta varten. Kaupanvahvistajaluetteloa pitävällä virastolla sekä käräjäoikeudella on oikeus saada tietoja kaupanvahvistajarekisteristä teknisen käyttöyhteyden avulla.

3 §

Kaupanvahvistajan tunnus

Viraston palveluksessa olevan kaupanvahvistajan tunnuksena käytetään viraston tunnusta ja viraston kaupanvahvistajalle antaa yksilöintinumeroa. Käräjäoikeuden määräämälle kaupanvahvistajalle tunnuksen antaa oikeusrekisterikeskus.

Tarkempia määräyksiä kaupanvahvistajan tunnuksesta antaa oikeusrekisterikeskus.

4 §

Luovutuskirjan tarkistaminen

Kaupanvahvistajan on ennen kiinteistön luovutuksen vahvistamista tarkistettava luovutuskirjan allekirjoittajien henkilöllisyys ja se, että luovutuskirja on tehty maakaaren (540/95) 2 luvun 1 §:ssä säädetyllä tavalla. Luovutusta ei saa vahvistaa, jos on perusteltua aihetta epäillä luovutuksen pätevyyttä.

Kaupanvahvistajan on pyynnöstä tarkastettava kiinteistön omistusta ja siihen kohdistuvia oikeuksia ja rasituksia koskevat tiedot lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä. Sama koskee kiinteistöä koskevien tietojen tarkastamista kiinteistörekisteristä.

Kaupanvahvistajan on määräalan luovutus-

kirjan liitteenä olevasta kartasta ja tarvittaessa osapuolilta tiedustelemalla tarkastettava, mistä rekisteriyksiköstä alue luovutetaan.

5 §

Luovutuksen vahvistaminen

Kaupanvahvistaja vahvistaa kiinteistön luovutuksen merkitsemällä todistuksen luovutuskirjaan. Todistuksesta tulee käydä ilmi luovutuskirjan allekirjoittajien nimet sekä luovutuskirjan vahvistamispaikka ja -aika. Kaupanvahvistajan on allekirjoitettava todistus ja merkittävä siihen kaupanvahvistajan tunnus.

Jos luovutuskirjaa on laadittu useita kappaleita, todistus on merkittävä jokaiseen niistä.

6 §

Kaupanvahvistajan ohjeet ja ilmoitukset asianosaisille

Kaupanvahvistajan on annettava luovutuksensaajalle ohjeet lainhuudon hakemista varten.

Jos vahvistetusta kaupasta on 7 §:n 2 momentin mukaan ilmoitettava maaseutuelinkeinopiirille, kaupanvahvistajan on annettava ostajalle ohjeet maanhankintaluvan hakemista varten. Muussa tapauksessa kaupanvahvistajan on merkittävä ostajalle jäävään kauppakirjan kappaleeseen, ettei maanhankintalupa ole tarpeen.

Kaupanvahvistajan on luovutuskirjaa oikeaksi todistaessaan tiedusteltava luovutuksensaajalta ulkomailta asuvien ja ulkomaiden yhteisöjen kiinteistönhankintojen valvonasta annetun lain (1613/92) 14 §:ssä tarkoitettuja seikkoja. Jos luovutuksensaajaa pidetään näiden seikkojen perusteella mainitun lain 2 §:n mukaisesti ulkomailta asuvana, on luovutuksensaajan ilmoitettava kiinteistön aiottu käyttötarkoitus kirjallisesti kaupanvahvistajalle, jonka on säilytettävä ilmoitus. Jos kiinteistö sijaitsee mainitun lain 4 §:ssä tarkoitettulla rajavyöhykkeellä tai suoja-alueella taikka jos luovutuksensaaja on hankkinut kiinteistön, joka mainitun lain 5 §:n mukaisesti on ilmeisesti tarkoitettu käytettäväksi vapaa-ajan asumiseen tai virkistykseen, kaupanvahvistajan on samalla tehtävä luovutuksensaajalle selkoa mainitussa laissa tarkoitettua luvanhakuvelvollisuudesta samoin kuin jokamiehenoikeuden sisällöstä.

7 §

*Kaupanhavvistajan ilmoitukset
viranomaisille*

Kaupanhavvistajan on seitsemän päivän kuluessa luovutuksen vahvistamisesta ilmoitettava luovutuksesta sille maanmittaustoimistolle ja kunnalle, jonka alueella luovutuksen kohde sijaitsee. Jos luovutuksen kohteet sijaitsevat eri maanmittaustoimistojen tai kuntien alueilla, ilmoitus on toimitettava kullekin maanmittaustoimistolle ja kunnalle.

Kaupanhavvistajan on seitsemän päivän kuluessa ilmoitettava kaupasta maaseutuelinkeinopiirille tai, jos kohteet sijaitsevat eri maaseutuelinkeinopiirien alueella, sille maaseutuelinkeinopiirille, jonka alueella pääosa kaupan kohteena olevasta maasta sijaitsee. Ilmoitusta ei ole kuitenkaan tehtävä, jos;

1) myyjänä tai ostajana on valtio tai kunta tai muu suomalainen julkisoikeudellinen yhteisö;

2) ostajana on myyjän puoliso taikka henkilö, joka perintökaaren (40/65) 2 luvun mukaan voi periä myyjän, tai tällaisen henkilön puoliso;

3) myyty alue sijaitsee Uudenmaan, Turun ja Porin, Hämeen, Vaasan tai Lapin läänissä tai muulla sellaisella alueella, joka on valtioneuvoston päätöksellä rajattu oikeudesta hankkia maa- ja metsätalousmaata annetun lain soveltamisalan ulkopuolelle;

4) myydyn maatalousmaan pinta-ala ei ylitä kolmea hehtaaria eikä myydyn maan kokonaispinta-ala ylitä kymmentä hehtaaria;

5) myyty kiinteistö on tontti tai yleinen alue taikka kaupanhavvistajalle annetaan selvitys siitä, että alueella on asemakaava tai se on rakennus-, ranta- tai vahvistetussa yleiskaavassa osoitettu muihin kuin maa- ja metsätaloudellisiin tarkoituksiin taikka alue on rakennuskielossa asema- tai rakennuskaavan laatimista varten; tai

6) kaupanhavvistajalle esitetään lääninveroviraston todistus siitä, että myytyä kiinteistöä ei ole viimeksi toimitetussa verotuksessa pidetty maatilatalouden tuloverolain 2 §:ssä tarkoitettuna maatilana.

Ilmoitukset toimitetaan lomakkeella tai sopimuksen mukaan sähköisenä viestinä. Tiedot merkitään luovutuskirjan ja osapuolten antamien tietojen perusteella. Ilmoitusten tekemistä varten allekirjoittajien on ilmoitettava luovutuksen osapuolten henkilötunnukset,

kaupparekisterinumerot tai muut vastaavat tunnukset sekä mahdollinen liike- ja yhteisötunnus. Jos kysymyksessä on määräalan luovutus tai luovutus, jossa määräala on pidätetty luovuttajalle, maanmittaustoimistolle toimitettavaan ilmoitukseen on liitettävä jäljennös luovutuskirjasta karttoineen. Kaupanhavvistaja voi muutoinkin lähettää jäljennöksen luovutuskirjasta, jollei tarvittavia tietoja voida esittää lomakkeella.

8 §

Kaupanhavvistus ulkomailla

Ulkomaanedustuston palveluksessa olevan kaupanhavvistajan on toimitettava 7 §:ssä tarkoitetut ilmoitukset ulkoasiainministeriön välityksellä ja sen antamien ohjeiden mukaisesti.

Ulkomaanedustuston palveluksessa olevan kaupanhavvistajan tunnukseksi käytetään edustuston virastotunnusta. Ulkomaanedustuston pitämän kaupanhavvistajaluettelon tietoja ei toimiteta kaupanhavvistajarekisteriin.

Mitä 4 §:n 2 ja 3 momentissa säädetään luovutuksen kohdetta koskevien tietojen tarkistamisesta, ei sovelleta ulkomailla vahvistettaviin luovutuksiin.

9 §

Kaupanhavvistajan päiväkirja

Kaupanhavvistajan säilytettäväksi on annettava kappale vahvistetusta luovutuskirjasta ja sen liitteistä. Tarvittaessa kaupanhavvistaja valmistaa jäljennöksen asianosaisen kustannuksella.

Kaupanhavvistajan on pysyvästi säilytettävä tallekappale luovutuskirjasta ja kaupanhavvistajan ilmoituksesta. Arkistoidut asiakirjat numeroidaan vuosittain juoksevasti ja ne muodostavat kaupanhavvistajan päiväkirjan.

Kun kaupanhavvistajan toimi päättyy, kaupanhavvistajan on viipymättä toimitettava päiväkirja asianomaisen viraston tai käräjäoikeuden säilytettäväksi.

10 §

Tietojen ja jäljennösten antaminen

Kaupanhavvistajan päiväkirja on julkinen. Kaupanhavvistajan tai päiväkirjaa säilyttävän

viranomaisen on pyynnöstä annettava päiväkirjasta tietoja ja asiakirjojen jäljennöksiä.

11 §

Kaupanhavvistajien valvonta

Kaupanhavvistaja toimii virkavastuulla.

Kaupanhavvistajana toimivan virkamiehen valvonnasta on voimassa, mitä virkatoimen valvonnasta muutoin säädetään tai määrätään. Käräjäoikeuden määräämän kaupanhavvistajan toimintaa valvoo määräyksen antanut käräjäoikeus.

Jollei kaupanhavvistaja täytä ilmoitusvelvollisuuttaan täsmällisesti, maanmittaustoimiston on ilmoitettava siitä asianomaiselle virastolle tai käräjäoikeudelle.

12 §

Maksut ja korvaukset

Kaupanhavvistuksessa perittävä maksu on 200 markkaa kaupalta tai muulta luovutukselta. Luovutuskirjan tai muun asiakirjan jäljennöksen valmistamisesta maksu on 10 markkaa sivulta.

Jos luovutus asianosaisten pyynnöstä tapahtuu muualla kuin virka- tai toimipaikalla, kaupanhavvistaja perii lisäksi matkakustannukset. Asianosaisten pyytämästä rekisteritietojen tarkastamisesta peritään lainhuuto- ja rasisuodistuksesta sekä kiinteistörekisterin otteesta suoritettavat maksut.

Ulkomaanedustuston palveluksessa olevan kaupanhavvistajan perimistä maksuista säädetään erikseen.

Valtion virkamiehen on tilitettävä kertyneet maksut valtiolle asianomaisen tiliviraston määräyksen mukaisesti.

13 §

Maanmittaustoimiston tehtävät

Kun luovutusilmoitus on saapunut maanmittaustoimistolle, sen on tarkastettava luovutuksen kohdetta koskevien tietojen oikeellisuus sekä toimitettava tarpeelliset tiedot sille maistraatille, lääninverovirastolle ja kirjaamisviranomaiselle, jonka toimialueella luovutuksen kohde sijaitsee. Jos luovutettu määräala sijaitsee asemakaavassa tontiksi tai yleiseksi alueeksi osoitetulla alueella, maanmittaustoimiston on toimitettava tarpeelliset tiedot kunnan kiinteistöinsinöörille kohteen

tietojen tarkistamista ja määräalatunnuksen antamista varten.

Jos luovutuksensaajana on 6 §:n 3 momentissa tarkoitettu ulkomailla asuva, maanmittaustoimiston on toimitettava tarpeelliset tiedot luovutuksesta sille alueelliselle ympäristökeskukselle, jonka alueella luovutuksen kohde sijaitsee.

14 §

Tiedonvälitys

Tietojen välityksessä noudatettavasta menettelystä sopivat erikseen oikeusministeriö, ympäristöministeriö, maanmittauslaitos, verohallitus ja väestörekisterikeskus.

15 §

Kaupanhavvistajan todistus, ohjeet ja lomakkeet

Oikeusministeriö vahvistaa 5 §:n 1 momentissa tarkoitettujen kaupanhavvistajan todistuksen ja 6 §:n 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen luovutuksensaajalle annettavien ohjeiden sekä 7 §:ssä tarkoitettujen kaupanhavvistajan ilmoituslomakkeen kaavan. Sähköisenä viestinä toimitetussa kaupanhavvistajan ilmoituksessa on oltava samat tiedot kuin lomakkeessa.

Oikeusministeriö huolehtii ohjeiden ja ilmoituslomakkeiden toimittamisesta käräjäoikeuksille ja muille virastoille, joiden on pidettävä niitä maksutta kaupanhavvistajien saatavissa.

16 §

Tarkemmat määräykset

Tarvittavat määräykset tämän asetuksen täytäntöönpanosta antaa oikeusministeriö.

17 §

Voimaantulo- ja siirtymäsäännökset

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Ne kaupanhavvistajat, joille käräjäoikeus on ennen tämän asetuksen voimaantumista antanut määräyksen toimia kaupanhavvistajana, pysyvät ilman eri määräystä kaupanhavvistajina ja heihin sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä. Oikeusrekisterikeskuksen on viipymättä annettava käräjäoikeuden määrää-

2658

N:o 958

mille kaupanvahvistajille kaupanvahvistaja-tunnus. Muille kaupanvahvistajille on asianomaisen viraston annettava tunnus.

Joulukuun 28 päivänä 1979 annetun kau-

panvahvistaja-asetuksen (1080/79) nojalla annetut oikeusministeriön päätökset jäävät voimaan, kunnes oikeusministeriö toisin määrää.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 959

Asetus
ulosottoasetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Oikeusministerin esittelystä
kumotaan 31 päivänä lokakuuta 1896 annetun ulosottoasetuksen 19 § sekä
muutetaan 13 b §, sellaisena kuin se on 14 päivänä tammikuuta 1982 annetussa asetuksessa (45/82), seuraavasti:

13 b §

Kiinteistön pakkohuutokaupan toimittajan on seitsemän päivän kuluessa kauppakirjan antamisesta ilmoitettava kaupasta sille maanmittaustoimistolle, jonka alueella kiinteistö sijaitsee. Sama koskee määräalan kauppaa. Ilmoituksen tekemisessä noudatetaan, mitä kaupanvahvistaja-asetuksen (958/1996) 7 §:n 1 ja 3 momentissa säädetään.

Maanmittaustoimiston on toimitettava kauppaa koskevat tiedot eri viranomaisille noudattaen mitä kaupanvahvistaja-asetuksen 13 §:n 1 momentissa säädetään.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 960

Asetus**lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä**

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Oikeusministerin esittelystä säädetään 12 päivänä huhtikuuta 1995 annetun maakaaren (540/95), lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä 27 päivänä maaliskuuta 1987 annetun lain (353/87) 17 ja 22 §:n ja maakaaren voimaantulon 12 päivänä huhtikuuta 1995 annetun lain (541/95) 20 §:n nojalla:

1 luku**Soveltamisala****1 §**

Tässä asetuksessa säädetään maakaarella (540/95) tarkoitettua lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä samoin kuin siinä tarkoitettujen kirjaamisasioiden käsittelystä.

Mitä tässä asetuksessa säädetään kiinteistöistä, koskee soveltuvin osin kiinteistön määräalaa ja muuta kirjauksen kohdetta.

2 luku**Lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin tiedot****2 §**

Lainhuuto- ja kiinnitysrekisterissä kirjaamistiedot merkitään jokaisesta kiinteistöstä tai muusta kirjauksen kohteesta erikseen.

Kirjaukset merkitään kiinteistörekisterin mukaisen kiinteistötunnuksen kohdalle. Määräalaan kohdistuvat kirjaukset merkitään kiinteistörekisterin pitäjän antaman määräalatunnuksen kohdalle ja erityiseen oikeuteen kohdistuvat kirjaukset kirjaamisviranomaisen antaman laitostunnuksen kohdalle.

3 §

Lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin merkitään:

- 1) hakemustietoja;
- 2) ratkaisutietoja;
- 3) muistutustietoja; ja
- 4) saantotietoja.

4 §

Hakemuksesta merkitään asian laatu, viireilletulopäivä ja asianumero.

Asian laadusta merkitään, koskeeko hakemus:

- 1) lainhuudatusta;
- 2) erityisen oikeuden kirjaamista, kirjauksen muuttamista tai poistamista;
- 3) kiinnityksen vahvistamista, sen muuttamista tai kuolettamista; taikka
- 4) rekisteriin merkityn ratkaisun täsmentämistä tai virheen korjaamista taikka muuta rekisteriin merkittävää tietoa.

Jos samalla hakemusasiakirjalla haetaan useita kirjauksia, jokaista kirjattavaa asiaa käsitellään omana hakemuksenaan.

5 §

Lainhuutohakemuksesta merkitään:

- 1) lainhuudon hakija;
- 2) saantomies;
- 3) saannon laatu, saantokirjan päiväys tai, jollei saantokirjaa ole, saantopäivä;
- 4) kohde; ja
- 5) kauppahinta tai muu vastike.

Jollei määrälälle ole annettu määräalatun-
nusta ennen hakemuksen vireilletuloa, mer-
kinnät tehdään kantakiinteistön kohdalle.
Kirjaamisviranomaisen on pyydettävä kiin-
teistörekisterin pitäjää viipymättä antamaan
tunnus.

Jos kiinteistö on hankittu yhteisesti, lain-
huuto myönnetään hakijan määräosaan saan-
tokirjan mukaisesti tai, jollei osuuden suu-
ruus käy ilmi saantokirjasta, pääluvun mu-
kaiseen osuuteen.

6 §

Erityisen oikeuden kirjaamista koskevasta
hakemuksesta merkitään:

- 1) erityisen oikeuden haltija;
- 2) oikeuden tai sopimuksen laatu ja sen
pääasiallinen sisältö sekä kirjauksen voimas-
saoloaika;
- 3) sopimuksen tai muun oikeuden perusta-
misasiakirjan päiväys;
- 4) kohde; ja
- 5) etusija.

Erityiselle oikeudelle annetaan kirjausta
haettaessa laitostunnus, jos se voi olla kiin-
nityksen kohteena.

Maakaaren 14 luvun 4 §:n 1 momentin
2 kohdassa tarkoitettu rakennuksen tai lai-
toksen luovuttamista koskeva kirjaus tehdään
sekä kiinteistön että erityisen oikeuden koh-
dalle.

7 §

Erityisen oikeuden kirjauksen muuttamista
tai poistamista koskevasta hakemuksesta
merkitään sen ratkaisun päivämäärä ja asian-
numero, johon muutos kohdistuu, sekä muu-
toksen sisältö.

Kiinnityskelpoisen vuokra- tai käyttöoikeu-
den siirtoa koskevasta hakemuksesta merki-
tään 5 §:ssä tarkoitettut tiedot.

8 §

Kiinnityksen vahvistamista koskevasta ha-
kemuksesta merkitään:

- 1) kiinnityksen rahamäärä;
- 2) kohde;
- 3) etusija; ja

- 4) panttikirjan haltija.

Kiinnityksen muuttamista tai kuolettamista
koskevasta hakemuksesta merkitään sen rat-
kaisun päivämäärä ja asiannumero, johon
muutos kohdistuu, sekä muutoksen sisältö.
Panttikirjan uudesta haltijasta samoin kuin
panttikirjan vaihtamisesta ja kuoletetun pant-
tikirjan sijaan annetusta panttikirjasta teh-
dään merkintä kyseisen kiinnityksen kohdal-
le.

9 §

Etusijasta merkitään:

- 1) päivä, josta kiinnitys tai erityisen oikeu-
den kirjaus tuottaa etusijan; ja
- 2) kiinnitysten ja erityisten oikeuksien kir-
jausten keskinäistä etusijaa koskeva ratkaisu.

10 §

Rekisteriin merkityn ratkaisun täsmentä-
mistä tai virheen korjaamista taikka muuta
rekisteriin merkittävää tietoa koskevassa asi-
assa merkitään:

- 1) sen ratkaisun päivämäärä ja asiannumero,
jonka täsmentämisestä tai korjaamisesta on
kyse taikka johon sisältyviä tietoja rekiste-
riin merkittävä tieto täydentää; ja
- 2) täsmennyksen tai korjauksen sisältö
taikka merkittäväksi pyydetty tieto.

11 §

Lainhuudon saajasta, panttikirjan haltijasta
ja muusta rekisteriin merkittävästä henkilöstä
merkitään nimi ja henkilötunnus tai kaupp-
arekisterinumero taikka muu vastaava tunnus
sekä mahdollinen liike- ja yhteisötunnus.

12 §

Ratkaisutietoina merkitään:

- 1) päätös, jolla hakemus jätetään lepää-
mään;
- 2) asian raukeaminen;
- 3) kirjaamisasian ratkaisu;
- 4) muutoksenhakutuomioistuimen antama
ratkaisu; sekä
- 5) muu näihin verrattava ratkaisu.

Rekisteriin on merkittävä se päivä, jona
asia on ratkaistu tai kirjaus on tehty. Lepää-
mään jättämistä koskevasta päätöksestä mer-
kitään myös asian uusi käsittelypäivä sekä
lepäämään jättämisen peruste.

Jollei kirjaamisasiaa ole kokonaan ratkais-
tu hakijan vaatimuksen mukaan, rekisteriin

on merkittävä, että ratkaisu poikkeaa hakemuksesta.

13 §

Muistutustietoina merkitään:

- 1) ulosmittaus, turvaamistoimenpide, konkurssi ja yrityssaneeraus;
- 2) vallintarajoitus ja sen peruste;
- 3) etuosto-oikeuden käyttäminen, lunastuslupa ja muut vastaavat viranomaisen päätökset;
- 4) lakisääteinen panttioikeus;
- 5) korjaamis- tai muutoksenhakuasian vireilläolo;
- 6) kiinteistön omistusta tai kirjausta koskevan riita-asian vireilläolo sekä asiassa annettu ratkaisu ja sen lainvoimaisuus;
- 7) lainhuudatuksen ulkopuolelle jäävän kiinteistön omistaja ja kiinteistöä hallinnoiva viranomainen; sekä
- 8) muu oikeutta tai rasiutusta koskeva tieto, joka on säädetty merkittäväksi lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin tai sitä vastaaviin aikaisempiin rekistereihin taikka joka selvittää kirjausta.

14 §

Saantotietoina merkitään:

- 1) luovuttaja ja luovutuksensaaja;
 - 2) luovutuskirjan päiväys ja vastike;
 - 3) luovutetun määräosan suuruus, määräalatunnus ja muut kohteen yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot; sekä
 - 4) esisopimus samoin kuin muita rekisterin pitämisen kannalta tarpeellisia tietoja.
- Tiedot kiinteistöluovutuksista merkitään rekisteriin maanmittaustoimiston tai kiinteistörekisterin pitäjän ilmoitusten perusteella. Muista saannoista vastaavat tiedot merkitään pesänjakajan, pakkohuutokaupan pitäjän tai maanmittaustoimiston ilmoituksen nojalla.
- Saantoa koskevat merkinnät poistetaan, kun lainhuuto on myönnetty. Jos merkinnän peruste ei ole enää voimassa tai jos merkintä saannosta on muutoin virheellinen, kirjaamisviranomaisen tekee tarpeelliset korjaukset merkintöihin.

3 luku

Kirjaamisasian käsittely sekä lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin pitäminen

15 §

Lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin merkitään

4 §:ssä tarkoitettut tiedot heti hakemuksen vireilletulon jälkeen.

16 §

Kirjaamisasioista pidetään päiväkirjaa, johon hakemukset merkitään päivittäin niiden saapumisjärjestyksessä.

Päiväkirjaan merkitään hakemuksen ja sen kohteen yksilöimiseksi tarvittavat tiedot. Päiväkirjaan merkitään myös tietoja asian käsittelystä sekä siitä, milloin asia on otettava uudestaan käsiteltäväksi.

Päiväkirjaa pidetään automaattisen tietojen käsittelyn avulla, lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin tulosteina tai muulla kärkeäoikeuden määräämällä tavalla.

17 §

Hakijan tai muun asiaan osallisen suullisesti esittämät vaatimukset ja niiden perustelut samoin kuin muut lausumat merkitään asiakirjavihkoon. Tarvittaessa voidaan laatia erillinen pöytäkirja.

18 §

Asiakirjavihkoon otetaan ratkaisun perusteena olevat asiakirjat ja tiedot muusta asiassa esitetystä selvityksestä sekä toimituskirjana annettua todistusta vastaava tuloste tai jäljennös erillisestä päätöksestä. Asiakirjavihkoon sisällytetään myös tieto asiamiehestä, täydennyskehotuksesta ja muu näihin verrattava tieto asian käsittelystä.

Hakemuksen perusteena olevasta saantokirjasta tai muusta asiakirjasta, jonka hakija haluaa takaisin, otetaan tarvittaessa jäljennös asiakirjavihkoon hakijan kustannuksella.

Asiakirjavihkot arkistoidaan vuosittain asianumeron mukaisessa järjestyksessä.

19 §

Asiakirjavihkoon liitetään kirjaamisasian yhteydessä esitetty selvitys suoritusta verosta ja veron määräytymisen perusteista. Erillinen päätös leimaveron määräämisestä annetaan vain hakijan pyynnöstä.

Jos lainhuuto voidaan myöntää tuomioistuimen tai muun viranomaisen ilmoituksen perusteella, kirjaamisviranomaisen on tarvittaessa kehoitettava kiinteistön saajaa esittämään selvitys veron suorittamisesta.

20 §

Muistutustiedot samoin kuin niitä koskevat

muutokset merkitään rekisteriin ilmoituksen perusteella tai kirjaamisviranomaisen omasta aloitteesta.

Ilmoituksen merkitsemisessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä hakemuksesta säädetään.

21 §

Lakisääteinen panttioikeus kirjataan, jos saaminen on suurempi kuin viisi tuhatta markkaa kiinteistöltä. Saaminen kirjataan edellä mainitun estämättä, jos saaminen on tuomioistuimen päätöksen mukaisesti suoritettava määräajoin.

Lakisääteistä panttioikeutta koskevassa ilmoituksessa on mainittava:

- 1) kiinteistö, joka vastaa saamisesta;
- 2) saamisen rahamäärä ja sen syntymisen ajankohta;
- 3) velallinen;
- 4) velkoja ja tämän yhteystiedot; sekä
- 5) viranomaisen päätös tai muu saamisen peruste ja se lainkohta, jonka nojalla lakisääteistä panttioikeutta vaaditaan.

Lakisääteistä panttioikeutta koskeva kirjaus muutetaan tai se poistetaan velkojan ilmoituksen taikka tämän antaman suostumuksen perusteella. Kirjaus poistetaan myös, jos kiinteistön omistaja osoittaa saamisen kokonaan maksetuksi.

22 §

Kun kiinnitys kuoletetaan, kirjaamisviranomaisen on mitätöitävä ja arkistoitava kiinnityksestä annettu panttikirja. Samoin menetellään, kun uusi panttikirja annetaan panttikirjan vaihtamisen tai kiinnityksen muuttamisen vuoksi.

Kirjaamisviranomainen merkitsee kiinnityksen tai muun kirjauksen kuoletetuksi tai poistetuksi pakkohuutokaupan toimittajan tekemän ilmoituksen mukaisesti. Jos pakkotäytäntöönpanossa on myyty alue ulosmittausta kiinteistöstä, ulosmittaus merkitään määräalan osalta päättyneeksi ja kiinnitys poistetaan sen osalta huutokaupantoimittajan ilmoituksen perusteella, vaikka määräalaan ei ole haettu lainhuutoa.

Jos kiinnitys tai muu kirjaus on poistettava tai sitä on muutettava lunastuksen tai kiinteistönmuodostuksen yhteydessä tehdyn lainvoimaisen päätöksen vuoksi, kirjaamisviranomainen tekee tarvittavat muutokset kirjauksiin viranomaisen ilmoituksen mukaisesti.

Muutetusta kiinnityksestä annetaan uusi panttikirja vain, jos kirjaamisviranomaiselle toimitetaan alkuperäinen panttikirja.

23 §

Kun määräala on lainhuudatettu, kirjaamisviranomaisen on ilmoitettava siitä toimivaltaiselle maanmittaustoimistolle. Jos määräala on asemakaavan mukaan tontiksi tai yleiseksi alueeksi muodostettavalla alueella, tieto myönnetystä lainhuudosta toimitetaan kiinteistöinsinöörille.

Kirjaamisviranomaisen on toimitettava yrityskiinnitysrekisterin pitäjälle tieto maakaa- ren 14 luvun 5 §:ssä tarkoitettusta ainesosien ja tarpeiston määrittystä koskevasta kirjauksesta.

24 §

Jos aikaisempi lainhuudon saaja on kiinteistön luovutuksessa pidättänyt itselleen määräalan, lainhuutotiedot siirretään kosemaan määräalaa, kun kiinteistön saannolle myönnetään lainhuuto.

Kirjaamisviranomainen voi omasta aloitteestaan siirtää kirjauksen vastaamaan muutunutta kiinteistöjaotusta tai tehdä muita selventäviä merkintöjä kirjauksen kohteesta, josta se on tarpeen kirjaamisjärjestelmän selvyiden vuoksi. Kirjaamisviranomainen voi antaa myös uuden laitostunnuksen tai yhdistää samalle vuokraoikeudelle annetut eri laitostunnukset.

Kohteen selventämisen edellytyksenä on, ettei se heikennä oikeudenhaltijoiden asemaa. Tarvittaessa asiaan osallisille on varattava tilaisuus tulla kuulluiksi ennen merkintöjen tekemistä taikka ilmoitettava tehdyistä merkinnöistä.

25 §

Siirtäessään rekisterimerkinnän arkistoitavaksi kirjaamisviranomaisen on tarvittaessa varattava rekisteriin merkitylle oikeudenhaltijalle tilaisuus tulla kuulluiksi.

Arkistoitavaksi siirretyt rekisterimerkinnät on säilytettävä.

4 luku

Toimituskirjat ja todistukset

26 §

Toimituskirjasta on käytävä ilmi ratkaisun

sisältö, kirjaamisviranomaisen nimi ja ratkaisupäivä. Toimituskirjan allekirjoittaa ratkaisun tekijä.

Silloin kun ratkaisusta annetaan erillinen päätös, päätöksessä on oltava myös lyhyt selostus asiasta, ratkaisun perustelut ja sovelletut lainkohdat.

27 §

Panttikirjasta on käytävä ilmi kiinnitetty kiinteistö tai muu kiinnityksen kohde, kiinnityksen rahamäärä kirjaimin ja numeroin ilmoitettuna sekä hakemuksen vireilletulopäivä ja asianumero. Panttikirja vahvistetaan ratkaisijan allekirjoituksella.

Kiinnityksen muuttamisen tai panttikirjan vaihtamisen vuoksi annettavaan panttikirjaan merkitään kiinnityksen voimassaoleva kohde ja sisältö sekä vireilletulopäivä ja asianumero alkuperäisestä ja viimeksi tehdystä hakemuksesta.

Panttikirjaan merkitään kiinnityksiasian yhteydessä suoritetun leimaveron määrä. Jos kiinnityksiä yhdistetään tai jaetaan, leimaveroa koskeva merkintä tehdään vastaamaan kiinnitysten pääomia.

28 §

Lainhuutotodistukseen merkitään tiedot kiinteistöön viimeksi myönnetystä lainhuudosta ja vireillä olevasta lainhuutohakemuksesta sekä muusta kiinteistön, sen osan tai määrärajan saantoa koskevasta merkinnästä rekisterissä.

Jos kiinteistöä ei ole lainhuudatettu, todistukseen merkitään tiedot viimeksi myönnetystä lainhuudosta siihen kiinteistöön, josta kyseinen kiinteistö on muodostettu.

Jos lainhuuto koskee kiinteistön määrääosaa, lainhuutotodistukseen merkitään myös tiedot kiinteistön muuhun osaan myönnetystä lainhuudosta.

Lainhuutotodistuksesta on käytävä ilmi, jos rekisterissä on merkintä kiinteistön valintaa rajoittavasta päätöksestä tai sopimuksesta.

29 §

Kiinnityskelpoisesta vuokra- tai käyttöoikeudesta annettavaan todistukseen merkitään oikeuden sisällöstä ja perustamisesta kirjatut tiedot sekä tiedot viimeksi kirjatusta oikeuden siirrosta ja vireillä olevasta kirjaamishakemuksesta. Todistuksesta on lisäksi käytävä

ilmi 28 §:n 3 ja 4 momenttia vastaavat seikat vuokra- tai käyttöoikeudesta.

30 §

Rasitustodistuksesta on käytävä ilmi kiinteistöön kohdistuvista oikeuksista ja rasituksista:

1) kiinnityksen rahamäärä ja panttikirjan haltija;

2) kirjatun erityisen oikeuden laatu ja pääasiallinen sisältö sekä kirjauksen voimassaoloaika ja oikeudenhaltija;

3) vireillä oleva kiinnitystä tai erityisen oikeuden kirjaamista koskeva hakemus; ja

4) lakisääteinen panttioikeus ja muu lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin merkitty muistutustieto.

Kiinnityksistä ja muista kirjauksista on käytävä ilmi niiden etusija ja kohde. Jos kiinteistöön kohdistuu emäkiinteistöön vahvistettu kiinnitys, rasitustodistukseen merkitään, mikä muodostuneista kiinteistöistä on kiinteistörekisteriin merkitty kantakiinteistöksi.

Kiinnityksestä ja muusta kirjauksesta merkitään vireilletulopäivä sekä asianumero alkuperäisestä ja viimeksi tehdystä hakemuksesta.

Rasitustodistus annetaan yhdestä kiinteistöstä tai muusta kirjauksen kohteesta.

31 §

Kaikilla kirjaamisviranomaisilla on oikeus antaa 28—30 §:ssä tarkoitettuja todistuksia kiinteistön sijaintipaikasta riippumatta. Sama koskee maistraattia, maanmittaustoimistoa sekä kuntaa, jolla on tekninen käyttöyhteys lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin.

Oikeusministeriö voi päättää, että 1 momentissa tarkoitettuja todistuksia saa antaa myös muu viranomainen, jolla on tekninen käyttöyhteys lainhuuto- ja kiinnitysrekisteriin.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitetuista todistuksista perittävistä maksuista säädetään tuomioistuinten ja eräiden oikeushallintoviranomaisten suoritteista perittävistä maksuista annetussa asetuksessa (774/93).

32 §

Edellä 26 §:n 1 momentissa ja 27—31 §:ssä tarkoitettut toimituskirjat ja todistukset annetaan lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin tulosteina. Toimituskirja voidaan

merkitä myös vuokrasopimukseen tai muuhun asiakirjaan.

Jollei todistus sisällä kaikkia niitä tietoja, jotka siihen asetuksen mukaan pitäisi merkitä, tulee siitä todistuksessa mainita.

Todistus on päivättävä ja siinä on oltava todistuksen antaneen viranomaisen nimi. Todistuksen antajan on allekirjoitettava todistus.

33 §

Kirjaamisviranomainen voi antaa lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä muitakin kuin 28—30 §:ssä tarkoitettuja todistuksia.

5 luku

Oikeusministeriön tehtävät

34 §

Kiinteistön siirtyessä kunnallisen jaotuksen tai alioikeuspiirijaon muutoksen takia toisen kirjaamisviranomaisen toimialueelle oikeusministeriö huolehtii tarvittavista toimita rekisterinpidon siirtämiseksi.

35 §

Lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä annetun lain (353/87) 17 §:ssä tarkoitettuja oikeusministeriön tehtäviä ovat:

1) verotusmenettelystä annetun lain (1558/95) 18 §:n 5 momentissa tarkoitettujen tietojen toimittaminen verohallinnolle;

2) väestötietoasetuksen (886/93) 17 §:ssä tarkoitettujen ilmoitusten toimittaminen väestötietojärjestelmään; ja

3) tilastolain (62/94) 11 §:ssä tarkoitettujen tietojen antaminen tilastokeskukselle.

36 §

Lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä saa teknisen käyttöyhteyden avulla luovuttaa tietoja tuomioistuimelle, kunnalle, kiinteistönmuodostamistehtäviä hoitavalle viranomaiselle sekä ulosotto- ja veroviranomaiselle.

Oikeusministeriö voi lisäksi hakemuksen perusteella myöntää luvan lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin tietojen saamiseen teknisen käyttöyhteyden avulla sille, joka tarvitsee tietoja yhdyskuntasuunnittelua, kiinteistönvälitystä, luoton myöntämistä ja valvontaa taikka muuta näihin verrattavaa kiinteistöihin liittyvää tarkoitusta varten. Käyttöluvassa voidaan antaa määräyksiä tietojen hakupe-

rusteesta ja muista rekisterin käyttöä koskevista ehdoista sekä valvonnasta.

37 §

Tuomioistuin, ulosottoviranomainen ja kiinteistönmuodostamistehtäviä hoitava viranomainen saa toimittaa ilmoituksia automaattista tietojenkäsittelyä käyttäen lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin tietojärjestelmään oikeusministeriön tarkemmin määräämällä tavalla.

Oikeusministeriö voi antaa myös muulle viranomaiselle luvan toimittaa ilmoituksia lakisääteisestä panttioikeudesta tai vallintarojoituksesta sekä luottolaitokselle ja siihen verrattavalle yhteisölle luvan toimittaa panttioikeuden haltijaa koskevia ilmoituksia lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin tietojärjestelmään.

Kirjaamisviranomainen voi antaa muun kuin ratkaisun tiedoksi lähettämällä sen sähköisenä viestinä, jos vastaanottajalla on oikeus toimittaa ilmoituksia lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin tietojärjestelmään.

6 luku

Maakaaren voimaantuloon liittyvät säännökset

38 §

Kun kiinnitetty velkakirja tai muu saamistodiste vaihdetaan panttikirjaksi, merkinä asiakirjan laadusta, päiväyksestä ja numerosta sekä koroista ja perimiskuluista siirretään arkistoitavaksi.

Panttikirjaksi vaihtamisen yhteydessä kirjaamisviranomainen mitätöi velkakirjassa tai muussa saamistodisteessa olevan kiinnitystodistuksen samoin kuin merkinnän leimaveron suorittamisesta. Kiinnitetty haltija- tai määrännäisvelkakirja arkistoidaan, jollei hakija perustellusta syystä pyydä sen palauttamisesta.

Jos yhteiskiinnitys on vahvistettu eri kirjaamisviranomaisten toimialueella sijaitseviin kiinteistöihin, kirjaamisviranomaisen on ilmoitettava panttikirjaksi vaihtamista koskevan hakemuksen vireilletulosta toiselle kirjaamisviranomaiselle ja toimitettava sille jäljennös asiakirjavihkosta jatkokäsittelyä varten.

7 luku

Erinäiset säännökset

39 §

Tarkemmat ohjeet lainhuuto- ja kiinnitysrekisterin pitämisestä ja sen perustamisesta antaa tarvittaessa oikeusministeriö.

40 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

Tällä asetuksella kumotaan lainhuuto- ja kiinnitysrekisteristä sekä saantorekisteristä 8 päivänä huhtikuuta 1988 annettu asetus (306/88) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 961

Asetus
yrityskiinnitysasetuksen 12 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Oikeusministerin esittelystä

lisätään 30 päivänä syyskuuta 1985 annetun yrityskiinnitysasetuksen (778/85) 12 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 8 päivänä helmikuuta 1991 annetulla asetuksella (246/91), uusi 7 a kohta seuraavasti:

12 §

Muistutustietoina merkitään rekisteriin:

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1997.

7 a) ainesosien ja tarpeiston määritystä
koskeva maakaaren (540/95) 14 luvun
5 §:ssä tarkoitettu kirjaus; ja

Helsingissä 5 päivänä joulukuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 962

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
vähittäiskaupan ja eräiden työliikkeiden liikeajasta annetun lain mukaisista
sunnuntaiaukiolopäivistä

Annettu Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1996

1 §
Kauppa- ja teollisuusministeriö on päättänyt vähittäiskaupan ja eräiden työliikkeiden liikeajasta annetun lain (446/94) 1 §:n 2 momentin nojalla, että ammattimaista vähittäiskauppaa saa harjoittaa vuonna 1997 klo 10

ja 18 välisenä aikana sunnuntaipäivänä maaliskuun 16 päivänä, toukokuun 4 päivänä, toukokuun 25 päivänä, elokuun 17 päivänä, lokakuun 5 päivänä ja marraskuun 30 päivänä.

Helsingissä 4 päivänä joulukuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Vanhempi hallitussihteeri Teuvo Airas